

Sygn. akt IIK 529/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Krotoszynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Wojtkowiak- Mielicka

Protokolant: st. sekr. sąd. M. Ciszak

przy udziale Prokuratora : Agata Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 7 października i 23 listopada 2015r. sprawy :

K. K. (1)

s. K. i M. zd. N.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to ,że :

I. W dniu 19 lutego 2015roku w K. woj. (...) w ruchu lądowym, na drodze publicznej na ul. (...) kierował rowerem w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowie W.. VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedziba w K., sygn. .akt. VII W355/14

tj. o przestępstwo z art. 244 kk

II. w dniu 02 marca 2015r. w K.. woj. (...) w budynku Komendy Powiatowej policji w K. przy ul. (...), znieważył słownie funkcjonariusza KPP K. asp. Sztab. S. S. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, w ten sposób, że używał wobec niego słów powszechnie uznanych za obelżywe

tj. o czyn z art. 226§1kk

III. W dniu 02 marca 2015r. w K., woj. (...), w budynku Komendy Powiatowej Policji w K., przy ul. (...) , groził w trakcie wykonywania obowiązków służbowych funkcjonariuszowi KPP K. asp.. sztab. S. S. (2) pozbawieniem życia, co wzbudziło u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że groźby te mogą zostać spełnione

tj. o czyn z art. 190§1kk

1. Oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. I tj. występku z art. 244kk i za to na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art. 37akk skazuje go na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym

2. Oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. II tj. występku z art. 226§1kk i za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym

3. Oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w pkt. III tj. występku z art. 190§1kk i za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym

4. Na podstawie art. 85kk i art. 86§1kk wymierza oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym

5. Na podst. art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania

6. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata H. K., kwotę 752,76 zł zawierającą podatek VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oskarżonemu

(-) D. W.-M.

(...)

UZASADNIENIE

W dniu 19 lutego 2015r około godziny 13.30 oskarżony K. K. (1) jechał rowerem ul. (...) w K.. Jechał w kierunku ulicy (...). W tym samym czasie jechał tą ulicą radiowozem patrol policji. Funkcjonariusze wiedzieli, że oskarżony ma orzeczonego zakaz prowadzenia pojazdów nie mechanicznych. Postanowili więc zatrzymać oskarżonego. K. K. (1) jednak wjechał na chodnik i wbiegł razem z rowerem do bramy prowadzącej do jego mieszkania. Rower zostawił na parterze, a sam wbiegł na piętro gdzie został zatrzymany przez funkcjonariuszy. Policjanci sprowadzili oskarżonego do radiowozu. K. K. (1) oświadczył, że może jeździć rowerem i nie ma orzeczonego zakazu. Po zbadaniu trzeźwości oskarżony został zwolniony. Był trzeźwy.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) k. 161, k.24, zeznania świadków S. M. k.232 i K. L. k.132v)

Wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2014r K. K. (1) został ukarany za wykroczenie z art.87a§1kw i art.141kw na karę 200zł grzywny. Orzeczono też wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów nie mechanicznych w ruchu lądowym na okres 7 miesięcy. Wyrok ten uprawomocnił się 9 grudnia 2014r. Zakaz prowadzenia pojazdów z tego wyroku obowiązywał od 9 grudnia 2014r do 14 lipca 2015r.

(dowód: odpisy wyroków k.3-4)

W dniu 2 marca 2015r w godzinach porannych w mieszkaniu oskarżonego przy ulicy (...) przebywała jego znajoma M. R.. Była ona nietrzeźwa i oskarżony chciał żeby wyszła z jego mieszkania. M. R. chciała, by oskarżony zostawił jej klucze. Oskarżony jednak odmówił i zadzwonił na policję. Telefon odebrał S. S. (1), który tego dnia pełnił funkcję dyżurnego. S. S. (1) przyjął zgłoszenie i wysłał na miejsce patrol policji. Funkcjonariusze policji wyprowadzili M. R. z mieszkania oskarżonego i zakończyli interwencję. Około godziny 12.00 oskarżony przyszedł do komendy. Rozmawiał z dyżurnym S. S. (1). K. K. (1) zachowywał się arogancko i początkowo chciał rozmawiać z komendantem, a jeżeli go nie ma to z naczelnikiem prewencji W. S.. S. S. (1) powiedział oskarżonemu, że komendant przyjmuje interesantów w poniedziałki, a W. S. jest na urlopie. Oskarżony zaczął krzywić używając słów wulgarnych. S. S. (1) wyszedł z dyżurki żeby go uspokoić. Oskarżony jednak stał się jeszcze bardziej agresywny i podniesionym głosem powiedział do S. S. (1), że go „załatwi za swoją matkę”, że „ma się nie pokazywać na targu”, że „kiedy pójdzie na emeryturę to zobaczy”. S. S. (1) przestraszył się tych gróźb oskarżonego. Po chwili oskarżony wyszedł z komendy.

(dowód: zeznania świadków S. S. (1) k. 161v-162, k.14-15 i M. K. k.162v)

Około 15 lat temu przeprowadzana była eksmisja oskarżonego z mieszkania przy Osiedlu (...). Komornikowi przy tej czynności towarzyszyli funkcjonariusze policji. Jednym z tych funkcjonariuszy był S. S. (3). Na czas eksmisji oskarżony sprowadził do mieszkania swoją matkę. Eksmisja została przeprowadzona, a matka oskarżonego została odwieziona

do miejsca zamieszkania. S. S. (1) jako funkcjonariusz policji wykonywał wiele czynności w sprawach, w których K. K. (1) był oskarżonym, obwinionym. Wykonywał też czynności w sprawach zawiadomienia K. K. (1). Oskarżony już wcześniej groził S. S. (1). Jego agresja jednak narasta i zdaniem świadka te groźby mogą być zrealizowane.

(dowód: zeznania świadka S. S. (1) k. 161v-162, k.14-15, częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) k. 161, k.24, dokumenty przedłożona przez oskarżonego k.168-190)

W dniu 2 marca 2015r około godziny 16.25 oskarżony ponownie przyszedł do komendy. W dyżurce byli wtedy S. S. (1) i S. D.. Oskarżony początkowo chciał złożyć pismo. Potem chciał skontaktować się z dzielnicowym. Rozmawiał z nim S. D.. K. K. (1) widział jednak S. S. (1) i zaczął na niego krzyczeć. Nazwał go „szmaciarzem”, „śmieciem”. S. S. (1) wyszedł z dyżurki, a oskarżony nazwał go jeszcze „gównem”. Powiedział też, że go załatwi. Po chwili z góry zszedł dzielnicowy P. C. i razem z oskarżonym poszli do jego pokoju.

(dowód: zeznania świadków S. S. (1) k. 161v-162, k.14-15 i S. D. k.162 i P. C. k.162 i k.18-19)

W czasie zdarzenia oskarżony był nietrzeźwy. Odmówił poddania się badaniu alkomatem. Badanie krwi wykazało, że miał 2,57‰ alkoholu we krwi.

(dowód: sprawozdanie z badania krwi k.45 i k.47, zeznania świadka S. S. (1) k. 161v-162)

K. K. (1) był badany przez biegłych psychiatrów, którzy stwierdzili u niego organiczne zaburzenia osobowości oraz organiczną chwiejność afektywną (asteniczną). W chwili czynu oskarżony miał jednak zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

(dowód: opinia biegłych psychiatrów k.104-107)

Oskarżony był karany i to za przestępstwa z art.178a§1kk oraz z art.226§1kk. Odpowiadał również za wykroczenia z art.66§1kw, art.141kw, art.97kw oraz art.87a§1kw.

(dowód: dane o karalności k.43, odpis wyroku k.48-49, odpisy wyroków w sprawach o wykroczenia k.215-224 i k.3-4)

K. K. (1) jest osobą bezrobotną i nie ma prawa do zasiłku. Nie ma majątku i utrzymuje się z zasiłku okresowego wypłacanego z pomocy społecznej.

(dowód: zaświadczenie z Urzędu Miejskiego w K. k.37, dane z Urzędu Pracy k.38-39)

Oskarżony nie przyznał się do winy. Odnośnie zarzutu polegających na kierowaniu rowerem wbrew zakazowi wyjaśnił, że nie kierował tego dnia rowerem i nie wie dlaczego został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego. Zeznań świadków S. M. i K. L. jasno i kategorycznie wynika, że widzieli jak oskarżony kieruje rowerem. Świadek M. znał oskarżonego z wcześniejszych zdarzeń i wiedział, że oskarżony ma orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów nie mechanicznych. Dlatego też polecił zatrzymanie oskarżonego. Zeznania świadków były jasne i wzajemnie się uzupełniały. Świadczenie konsekwentnie zeznawali, że oskarżony na ich widok zaczął uciekać, a rower został na parterze budynku. Zakaz prowadzenia pojazdów wynikał z prawomocnego wyroku sądu (k.3-4).

Oskarżony nie przyznał się również do zarzutów z art.190§1kk i art.226§1kk. Wyjaśnił, że nie znieważał funkcjonariusza S. S. (1) i nikomu nie groził. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom. Świadczenie S. S. (1) i M. K. zgodnie zeznawali, że oskarżony głośno groził S. S. (1). Twierdził, że go załatwi. Mówił, że ma się nie pokazywać na targu. S. S. (1) twierdził, że obawia się gróźb oskarżonego i Sąd tym zeznaniom dał wiarę. Oskarżony często zachowuje się agresywnie, a jego zachowania są na tyle nieprzewidywalne, że jego groźby mogą wywołać uzasadnioną obawę, że będą spełnione. Zauważyć należy, że oskarżony pozostaje w konflikcie ze S. S. (1) od wielu lat i jego agresja narasta. K. nie jest dużym miastem i funkcjonariusz policji nie jest osobą anonimową. Oskarżony zaprzeczył również temu, że znieważał S. S. (1) używając pod jego adresem słowa wulgarne. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom. Świadczenie S., D. i C. kategorycznie i konsekwentnie potwierdzili jakich słów użył oskarżony i były to bez wątpienia słowa wulgarne.

Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków. Oskarżony znajdował się w komendzie, a S. S. (1) był w mundurze. K. K. (1) wiedział więc, że znieważa będącego na służbie funkcjonariusza policji. Zauważyć też należy, że oskarżony w czasie popełnienia tego czynu był nietrzeźwy.

Sąd dał wiarę opinii biegłych psychiatrów. Biegli opisali przebieg badań, a końcowe wnioski zostały należycie uzasadnione. Poczytalność oskarżonego w chwili czynów nie budziła wątpliwości. Oskarżony zdawał sobie sprawę, że popełnia przestępstwa. Opinia psychiatryczna nie była też podważana przez strony.

Za wiarygodne Sąd uznał dokumenty zebrane w sprawie. Wystawione one zostały przez upoważnione do tego instytucje, a ich autentyczność i treść nie była kwestionowana w toku postępowania.

Czyn oskarżonego polegający na znieważaniu funkcjonariusza policji S. S. (1) poprzez używanie pod jego adresem słów wulgarnych powszechnie uznanych za obelżywe wyczerpał znamiona przestępstwa z art.226§1kk. Za ten czyn Sąd na podstawie tego przepisu skazał oskarżonego na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Przy wymiarze tej kary Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony był już karany za to przestępstwo. K. K. (1) zachowuje się prowokacyjnie wobec policjantów i nie wyciągnął żadnych wniosków z poprzedniego wyroku. Zauważyć należy, że oskarżony sam przyszedł na policję, a następnie ubliżał funkcjonariuszowi, który w żaden sposób go nie prowokował. Orzeczona kara 3 miesięcy ograniczenia wolności będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością. Obowiązek wykonywania pracy skłoni oskarżonego do zmiany swojej postawy w stosunku do funkcjonariuszy policji.

Czyn oskarżonego polegający na kierowaniu gróźb pozbawienia życia i zniszczenia wobec S. S. (1) wyczerpał znamiona przestępstwa z art.190§1kk. Groźby te mogły, zdaniem Sądu, wzbudzić u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że będą spełnione. Za ten czyn na podstawie tego przepisu Sąd skazał oskarżonego na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Oskarżony zachowuje się nieprzewidywalnie i nie ma poczucia winy. Dlatego też, Sąd nie znalazł przesłanek do orzeczenia innej kary. Zauważyć też należy, że orzeczona kara oscyluje w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Sąd uznał, że oskarżony kierując w dniu 19 lutego 2015r rowerem wbrew zakazowi kierowania pojazdami mechanicznymi orzeczonemu przez Sąd, wyczerpał znamiona przestępstw z art.244kk. Za ten czyn na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art.37akk Sąd skazał oskarżonego na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Przy wymiarze tej kary Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony naruszył sądowy zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi. Był jednak trzeźwy i nie spowodował zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Sąd uznał więc, że orzekanie kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby nadmiernie surowe.

Na podstawie art.85kk i art.86§1kk Sąd zobligowany był do orzeczenia kary łącznej. Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynów będzie kara łączna w wymiarze 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Kara 8 miesięcy ograniczenia wolności będzie dla oskarżonego bezpośrednią i wystarczającą dolegliwością. Oskarżony wyciągnie wnioski ze swojego zachowania i nie będzie popełniał kolejnych przestępstw.

Na podstawie art.624§1kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania. K. K. (1) otrzymuje jedynie zasiłek z opieki społecznej. Obciążanie go więc kosztami postępowania byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.

Sąd zasądził też, na podstawie §14 ust.1 pkt.2 oraz ust.2 pkt.1 i§16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z sprawie opłat za czynności adwokackie (DZ.U. z 2002r Nr 163, poz.1348 ze zmianami), od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego

w Krotoszynie na rzecz adwokat H. K., Kancelaria Adwokacka w K., kwotę 752,76zł tytułem obrony oskarżonego z urzędu.

/D. W.-M./